

FARNÍ ZPRAVODAJ

NOVÉHO HROZENKOVA A KAROLINKY

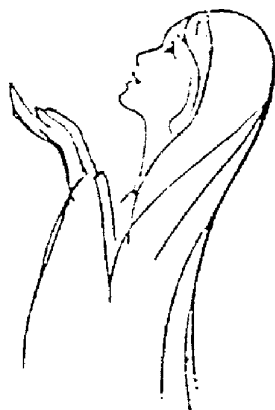
2013/3

prosinec 2013

Mariina škola

Drazí farníci,
v těchto dnech jsme vstoupili do adventu, doby, kdy se připravujeme na slavnost Narození Pána. Myslím, že ve většině domácností pomalu začínou velké přípravy a možná i nekonečný shon, aby se vše stihlo a o Vánocích byl v rodině každý alespoň trochu spokojen. Ale Vánocům předchází advent, který nyní prožíváme.

Slovo advent pochází z latinského slova „advenire“ a znamená přicházející. Někdo přichází. Určitě to známe, když čekáme návštěvu. Pokud máme vše již připraveno, tak nervózně pobíháme sem-tam a netrpělivě vyhlížíme zda už nepřichází. Nebo když čekáme na nádraží na vlak, tak se nám zdá každá minuta příliš dlouhá. Čekání není většinou moc příjemné, neboť od nás vyžaduje trpělivost. Jenomže advent je trochu jiné čekání. Je to především čekání mladé maminky Marie na narození jejího Syna. A Marie tu má trpělivě čekat. Když k ní

na začátku přišel anděl a řekl jí, že se stane matkou, Maria odpovídá slovy: „Ale já muže nepoznám“. Dnes by řekla: „Nejsem vdaná, nežiji s mužem, jak se stane to, že počnu dítě?“ A anděl odpovídá: „Neboj se, nalezla jsi milost u Boha, počneš a porodíš Dítě a bude se jmenovat Synem Nejvyššího.“ Jenomže Maria byla zasnoubená s Josefem a věděla, že toto mu těžko vysvětlí. A tak začíná její první trpělivé čekání. Čekání na to co udělá Bůh a jakým způsobem to vysvětlí Josefovi. A podle událostí které následují, tak Panna Maria čekala na tuto Boží odpověď dlouho. Čekala na to než Bůh zjevil Josefovi, že si ji má opravdu vzít

za svou manželku. Ale zdá se, že Panna Maria se s tím jakoby netrápila. Tou dobou byla u své tety Alžběty a pomáhala jí v jejím těhotenství. To nám ukazuje první obraz adventu. Její čekání není čekání prázdné, plné strachu či úzkosti. Je to čekání, ve kterém Maria ví, že Bůh nalezne způsob, jak tyto situace vyřešit. Ale vstupme ještě dále do Mariiny školy. Tato doba je škola mlčení. Evangelista Lukáš píše, že Maria všechno co prožívala ukládala ve svém srdci a přemýšlela o tom. Její mlčení není poznačeno hněvem, zatrpklostí nebo uražeností. Ani Panna Maria nerozumí všemu co se děje v jejím životě. A Pán Bůh jakoby ji ani nechce vše ukázat. Osobně mám pocit jakoby ona ani nechtěla znát odpověď na každou otázku. Ona totiž vše čemu nerozumí ukládá hluboko do svého srdce, tam to nechává dozrát a jakoby denně to předkládá svému Pánu. Toto dovede jenom člověk důvěry. Ten, kdo ne-

musí znát odpověď na všechny své otázky, ten kdo sice ví, že ne vše jde podle jeho plánu, ale přesto ví, že Bůh nedovolí nic špatného. Nic, v čem by vedle člověka nestál. My se možná příliš ptáme a okamžitě chceme, aby Bůh vše zdůvodnil. Aby nám vysvětlil proč jednotlivé události v našem životě dopadly takto. A když nepřichází rychlá odpověď, tak jsme se naučili před Ním mlčet. Už s Ním nemluvíme, protože nemáme důvod. Přesto jsme neporozuměli tomu, proč některé věci v našem životě Bůh dovolil. Já osobně si myslím, že Boží odpověď přichází do našeho srdce jenom tehdy, když mu dáme svobodu odpovědět. Když se naučíme

opravdu mlčet, i když jsme neporozuměli. Tehdy, když se vzdáme našeho postoje soudce, který chce Boha soudit za to co bylo, nebo nebylo správné. Až tehdy začínáme chápat.

Moji drazí, máme před sebou dny adventu, Vánoc a Nového roku. Nevíme jaké dny nás čekají a jaký bude sled událostí v našich životech. Možná i nás Pán něčím zaskočí a překvapí. Jeho odpověď na naši otázku „proč“ možná nepřijde hned. To nevíme, ale přejí a vyprošuji Vám i sobě, ať máme v sobě tuto Mariinu trpělivost. Ať i my sami, všechny ty události, kterým mnohdy tak málo rozumíme, dovedeme nejdříve v tichosti a pokoře odevzdávat před Něho. A však ať nám přitom nechybí důvěra, že Bůh v našem životě nedovolí nic, co by nám nebo naší duši mohlo uškodit. A tak vstupme i během tohoto adventu do domu Marie. Dívejme se na ni a zkusme ji společně naslouchat, abychom potom mohli najít ty správné odpovědi.

*Kéz nám v tom pomáhá Pán
P. Marek Poláčik, SVD
správce farnosti*

Vstanu, vstanu, půjdu Jakub Deml

*Od chvíle té, kdy ústa tvoje šeptla:
Staniž se podle slova tvého,
jsi matkou Světa.*

*Není jitra ani jediného,
které by se, procitajíc ze sna,
neptalo tvých očí: Smím už vstávat?
Noc je tak těsná!*

*Tam na konci světa natrhlo se nebe,
rty se rozevřely Moudrosti Otcovy,
Maria, z tebe
zrodilo se Slovo, Adam lidstva nový.*

Ostatky svatých mučedníků - 1. část

U příležitosti rekonstrukce interiéru našeho farního kostela byl pořízen také nový oltářní stůl – kamenný oltář, vytesaný z bloku vračanského vápence pískové barvy. Nahradil tak provisorní obětní stůl, který stál v presbyteriu od druhé poloviny 60. let 20. století. Pod jeho horní kamennou masivní deskou byly do předem speciálně vytvořené čtvercové niky (rozměru 10x10x10cm) ve skleněné schránce vloženy ostatky několika svatých mučedníků, které se původně nacházely v našem chrámu pod bočními oltáři – Božského srdce, sv. Josefa a Panny Marie Lurdské. Tyto boční oltáře byly odstraněny v roce 1971.

Oltář v katolické církvi představuje vyvýšené místo, obvykle pevně spojené se zemí, na kterém se při slavení bohoslužby zpřítomňuje Ježíšova velkopáteční oběť za spásu lidstva. Je nazýván také stolem Páně a tvoří ideový střed chrámu. Od 4. století býval obvykle z pevného materiálu - kamene, v podobě stolu. Pro jeho vznik měla určující význam slova z Písma, kde se o Kristu mluví jako o kameni: „*Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je vyvolený a vzácný.*“ (1 Petr 2,4)

V raném křesťanství vznikaly první oltáře a následně také kostely nad hroby mučedníků, kteří se stali svědky víry, za tuto víru v Krista byli pronásledováni a nakonec pro ni zemřeli. Vznikající úctu k ostatkům mučedníků dokládá již dopis křesťanů ze Smyrny (dnešní město Izmir v Turecku) ze 2. století o pohřbu jejich biskupa sv. Polykarpa (69 – 155), kde se uvádí: „*Jsou (ostatky) nám dražší než drahokamy a milejší než zlato. Pohřbili jsme je na vhodném místě, tam se budeme v radostném jásetu shromažďovat a slavit výročí jeho umučení.*“ Ve starém Římě to byly právě katakomby, kam první křesťané pohřbívali své mrtvé. Ty se nacházely až za hranicemi města. Později se z různých důvodů přenášely ostatky svatých do kostelů, které nestály přímo na místě pohřebiště. Od středověku se tento zvyk stal zá-

vazným předpisem. V každém oltáři muse-ly být uloženy relikvie svatých. Již svatý Ambrož, biskup milánský ve 4. století uvedl ve svém kázání, že je vhodné, aby se pod oltářem, kde se slaví Kristova oběť ukládaly ostatky těch, kteří objeti vlastního života jemu vydali svědectví. Proto se oltář stal nejen místem, kde se slaví eucharistie, ale také hrobem mučedníků. Dokládá to i proměna jeho tvaru, který připomíná náhrobek – tumbu, nebo pohřební ra-

mají podobu malé obdélné schránky, zabalené v papírovém obalu. Je jich několik a původně byly umístěny uprostřed čtvercových mramorových nebo dřevěných desek, které byly uloženy pod mensami třech bočních oltářů. Za latinským nápisem Ex ossibus (což znamená z ostatků) jsou na obalech uvedena jména mučedníků nebo světců, kterým patří. Jejich pravost potvrzuje někde zachovalá pečeť olomouckého arcibiskupství, což dokládá, že větší-

skleněná schránka
s ostatky svatých mučedníků
uložená v nice obětního stolu

kev. Také ostatky světců se od středověku neukládaly jen pod oltářní deskou, ale často do speciálně vyrobených, bohatě zdobených schránek – relikviářů, které bývaly vystaveny v chrámech k vyjádření zbožné úcty.

II. Vatikánský koncil (1962 – 1965) tuto starobylou tradici úcty k relikviím potvrdil tím, že i nadále ponechal v platnosti ustanovení o vkládání ostatků do oltářů se zdůrazněním, že se musí jednat o ostatky pravé a ověřené. Tato podmínka, dříve nezbytná jako předpoklad k vysvěcení nově vybudovaného kostela, však již není závaznou.

Relikvie mučedníků, uložené v novém kamenném oltářním stole našeho kostela

nu z nich naše farnost získala darem od olomouckých biskupů, pod jejichž správou dodnes patří. To potvrzují také tři darovací listiny psané v latině z let 1905, 1931 a 1943, které se zachovaly v Okresním archivu ve Vsetíně. V těchto dokumentech se uvádí jména mučedníků a světců - sv. Urbana, sv. Theodora, sv. Liberáta, sv. Fortunáta, sv. Severina a sv. Jan Sarkandra. Z listiny, datované r. 1931 vyplývá, že ostatky sv. Liberáta a Theodora byly určeny pro zasvěcení oltáře Panny Marie Lurdské. Poslední relikvie se k nám dostaly v roce 1943. Uprostřed válečných událostí je zaslal olomoucký světicí biskup dr. Stanislav Zela. Jednalo se o svaté - Urbana, Severina a

✠ Ó, jak je nadevše užitečné mít božského Hosta v srdci.
Jeho milovat, klanět se mu, Otci a Synu ve spojení s Duchem Svatým. ✠

Jana Sarkandra. Pro další schránky s ostatky se písemné materiály nedochovaly, navíc obaly jsou stářím dosti poškozené a nápisy na nich málo čitelné. Přesto se ještě podařilo identifikovat jména sv. Prosperra, sv. Perfekta a sv. Kristina.

Ostatky **svatého Urbana** patří k nejstarším relikviím v našem kostele. Tento světec zemřel v roce 230 v Římě. O jeho životě víme jen velmi málo. Pocházel ze vznešeného římského rodu a v roce 222 byl zvolen 17. papežem. Podle jedné z legend byl během pronásledování křesťanů za císaře Alexandra Severa zatčen, následně bičován důtkami s olovenými kuličkami a poté sťat. Jiná legenda vypráví o tom, jak se Urban ukryl před svými pronásledovateli právě ve vinohradu, a proto se stal patronem vína a vinařů. Jeho ostatky byly v roce 818 uloženy papežem Paskálem do chrámu sv. Praxedety v Římě. Jeho mučednickou smrt si připomínáme 17. května.

Svatý Theodor, přezdívaný Tiro, jemuž patří další ostatky, je jedním z velkých mučedníků Orientu a bývá nazýván patronem vojáků. Narodil se ve 3. století v Arménii nebo Sýrii. Už v mládí vstoupil do římského vojska. V době pronásledování křesťanů veřejně vyznával víru v Krista. Za tento svůj postoj byl v roce 306 zatčen a využíván k tomu, aby obětoval bohům. Velmi statečně odolával. Na protest zapálil pohanský chrám bohyně Kybely a poté se k činu doznal. Následovalo kruté mučení – drásání hřebeny a háky a nakonec upálení zaživa. Zbylé ohořelé části jeho těla pak pohřbila zbožná paní Eusebie. Na místě Theodorova hrobu v městě Euchaita v Malé Asii (Turecku) postavili křesťané později chrám k jeho cti. Ve 12. století byly ostatky světce přeneseny do města Brindisi v jižní Itálii. Byly zformulovány do podoby lidského těla, část z nich však byla rozdělena na jednotlivé relikvie, které se dostaly do celé Evropy. Např. ramenní kost získal r. 1356 Karel IV. a je dodnes uložena v katedrále sv. Víta v Praze. V roce 1682 putovaly ostatky sv. Theodora z Itálie až do Jindřichova Hradce. Zdejší řád Františkánů je získal darem od papeže Inocence XI. Byly uloženy v kostele sv. Kateřiny, kde se nacházejí dodnes. Tak se středověký mučedník stal patronem města v Čechách, daleko za hranicemi svého působitě. Jeho památku si připomínáme 17. února.

(pokračování příště)
Připravil Petr Lidák

Sestra Monika - Rozálie Valušková Milosrdná sestra sv. Kříže

Nar. 1921, 1. sliby 1948, zemřela 22. června 1959 v Choryni.

Dne 4. listopadu 1945 odvázel vdovec Karel Valušek z Nového Hrozenkova na nádraží kufr své dcery Rozárky, která se rozhodla vstoupit do kláštera Milosrdných sester svatého Kříže v Kroměříži.

Rozálie Valušková se narodila 14. května 1921 v Novém Hrozenkově. Po skončení školní povinnosti zůstala doma. Radostně vykonávala všechny domácí práce a starala se o svého tatínka, když se ostatní sourozenci osamostatnili. Ve svých dvaceti čtyřech letech uposlechla Boží volání radikálně následovat Krista. Odejít od stárnoucího otce bylo pro milující dceru jistě velikou obětí. A nemenší bylo otcovo ochotné obětování již druhé dcery, a zvláště této, která mu byla jedinou oporou tíživého stáří.

Rozárka odejela vlakem do Kroměříže, kde ji kromě řeholní rodiny s radostí přivítala její rodná sestra, sestra Juliána. Po několikaměsíčním pobytu v provinčním domě v Kroměříži poslali představení kandidátku Rozárku do Moravské Ostravy, kde vypomáhala při šití. Od ledna 1947 pokračovala v řeholním vzdělání v klášteře v Kroměříži. Při oblačce 31. července 1947 přijala řeholní jméno sestra Monika. S radostnou odhodlaností složila 10. srpna 1948 své první řeholní sliby a byla poslána do nemocnice v Novém Městě na Moravě. Na interním oddělení se zaučovala do povolání ošetřovatelky nemocných. Později působila na infekčním oddělení. Své povinnosti vykonávala svědomitě a s láskyplným pohledem na Spasitele, který byl jejím vzorem bezvýhradné oddanosti ve službě potřebným. Horlivě spěchovala ke společným modlitbám. Snahou konat všechno dobře vypěstovala v sobě smysl pro odpovědnost. Byla vděčná za milost řeholního povolání a prožívala je důsledně.

Její bývalá představená vzpomínala, že jí kdysi vysvětlovala, jak má šít alby a rochetty. Jednalo se o řasení. A dodala: „Nikdy jsem neviděla, že by některá sestra, i vyučená švadlena, ušila kostelní prádlo tak pěkně jako ona. Vycítila jsem, že to dělá s vědomím, že její práce bude využita při bohoslužbách. Její práce byla modlitbou.“

V Novém Městě na Moravě působila sestra Monika do roku 1956, kdy komunisticke vedení propouštěly sestry z nemocnic. Skupina sester svatého Kříže z Nové-

ho Města byla určena do Černovic u Tábora, kde byla pobočka psychiatrické léčebny v Jihlavě. Pro sestru Moniku byla tato změna změnou působitě, ale ne změnou způsobu života. Prostě a nenápadně šla dále svou cestou řeholního zasvěcení, které naplňovala milosrdnou láskou ve službě bližním. Měla pochopení pro trpící a snažila se jim ulehčit, jak to bylo možné.

Když se u ní vyskytly žaludeční potíže, které se stále více stupňovaly, podrobila se lékařskému vyšetření v nemocnici v Pelhřimově. S hlubokou vírou přijala před tím svátost nemocných. Lékaři se rozhodli pro okamžitou operaci. Ta odhalila zákeřnou nemoc vnitřních orgánů. Po několika dnech játra vypověděla službu a dostavil se septický stav. Když sestru Moniku navštívila sestra představená, poznala vážnost jejího zdravotního stavu a zařídila okamžitý převoz do charitního domova v Choryni. Obtíže cesty snášela sestra Monika s tichou trpělivostí. V Choryni ji sestry přijaly s upřímnou láskou a hluboce s ní spolucitily. Po celých dvacet pět hodin se u ní střídaly a snažily se jí modlitbou a službou ulehčit její poslední těžké okamžiky. Ráno jí kněz přinesl svátostného Spasitele jako posilu na dalekou cestu. Bolesti se stupňovaly, horečka stravovala poslední síly. Sestra Monika vše snášela tiše a odevzdaně. Její poslední modlitbou byla prosba: „Maria, Matičko moje, já chci býtí dítko tvoje. Vezmi si mne pod ochranu, ať se do nebe dostanu.“ Ještě rozepjala ruce jakoby se chtěla posadit. Vroucně opakovala poslední slova modlitby: „Ať se do nebe dostanu“, klesla do náruče přítomné spolusestry a vydechla naposled. Klášterní zvon dal ihned znamení, že sestra Monika odevzdala svou duši Božskému Snoubenci. Bylo pondělí, tři hodiny odpoledne 22. června 1959.

Pohřeb zesnul se konal 25. června 1959 v Choryni. Kromě spolusester se ho zúčastnili i její příbuzní a v doprovodu sestry Juliány i její staříček tatínek. Se slzami v očích se díval do rakve a do hrobu své milované dcery. V jeho smutku jej sílila naděje, že se s ní brzy setká na věčnosti. Věříme, že se sestra Monika, osvobozena od pozemských strastí, raduje v nebi ze společenství Nejsvětější Trojice, Panny Marie a svatých.

Převzato z archivu
Milosrdných sester sv. Kříže

✠ *Pravá rozjímavá modlitba spočívá v oddanosti Bohu při současném uznání jeho velikosti a naší ubohosti.* ✠

Studenti, bohoslovci, kaplani...mezi mládeží

Vysokoškolské centrum Mlynská dolina v Bratislavě je jedním z největších komplexů nabízející ubytování pro studenty.

V jeho areálu bylo v bývalé velkokapacitní jídelně vybudováno Univerzitní pastorační centrum sv. Jozefa Freinademetza. Počátky historie UPeCe sahají do roku 1997 a byly velmi náročné. V UPeCe se za ta léta vystřídal mnoho kněží, nyní je duchovním správcem UPeCe Ján Štefanec, SVD a kaplanem P. Igor Král, SVD a právě s ním jsem vedla následující rozhovor:

Prosila bych o krátké představení...

Mám 33 let a pocházím z Liptovského Mikuláše, kde jsem studoval na gymnáziu. Potom jsem odešel do Bratislavy na přírodovědeckou fakultu, kde jsem studoval učitelství - biologii a chemii. A právě během studia na této škole jsem poznal Pána Ježíše, přijal jsem křest, byl u prvního svatého přijímání a u biřmování. Současně jsem během tohoto studia poznal misionáře verbisty a charisma této společnosti a misie vůbec. Misie mne velice zaujaly, tak jsem se rozhodl vstoupit do Společnosti Božího Slova a stát se jedním z nich, jedním z misionářů.

Kdy jste byl vysvěcen?

V roce 2010. Dva roky jsem působil jako kaplan v Nitře, kde jsem měl na starosti pastorační Romů a mládež.

A nyní jsem v UPeCe, kde jsem kaplanem, tzn. několik dní v týdnu přicházím do tohoto centra. Jsme tam myslím 7 hodin denně k dispozici na duchovní radu, svatou zpověď. Mladí si mohou za námi přijít povykládat. Každý den máme ve večerních hodinách mši svatou. Máme tam být s mladými, pro mladé, chodit na jejich akce, vše co organizují a vytvářet tak jednu rodinu.

Kolik mladých je ubytováno v této „vesničce“ Mlynská dolina?

Žije tam asi 10-12 tisíc studentů.

A kolik z tohoto davu jich asi přichází do UPeCe na mše svaté?

To je těžko říci. Přes týden máme každý večer v 21 hod mši svatou v kapli a to přichází okolo 200 mladých. V neděli máme tři sv. mše. Dvě z toho bývají ve velkém sále, a tam se vejde asi 800-900 mladých. Myslím si, že od 1500 do 2000 mladých přichází v neděli na mši svatou.

Ale UPeCe je omnoho více než jen mše sv., tam je více než 20 týmů. V týmech jsou lidé, kteří slouží.

Takže například je misijní tým. Tento mi-

sijní tým organizuje misie v Rumunsku během letních prázdnin. Mladí z tohoto týmu chodí k Matce Tereze, vydávají stravu bezdomovcům, chodí do domova důchodců. Je to skupina lidí, která pomáhá a zve další vysokoškoláky, aby dělali dobré skutky. Potom máme hudební tým. Oni mají na starosti hudbu během všech mší svatých. Sportovní tým, ten organizuje sportovní zápasy a soutěže. Chválový tým, každé pondělí organizují chvály v UPeCe pro ostatní. Takovýchto různých týmů je tedy přes 20.

V UPeCe je v průběhu týdne několik desítek setkání, kde se mladí setkávají, modlí, čtou Svaté Písmo, debatují na různá témata. Kromě toho jsou každý den nějaké akce, přednášky, katecheze, sportovní utkání... Máme florbalovou ligu, ping-pongovou ligu, kalčětové (stolní fotbal) turnaje. Studenti tam mají kuchyňku, kde si mohou uvařit, péct... Mohou přijít na Kofolu, čokoládu, kávu. Máme knihovnu, studovnu, prádelnu, kapli... Mladí tam takto mohou trávit čas.

V Mlynské dolině je mnoho jiných možností, které nejsou takové nejčistější a UPeCe chce být dobrou zdravou alternativou, kde mladí mohou růst jako osobnosti, budoucí inteligence. Mohou se formovat po náboženské, společenské, sociální stránce a mohou se stávat integrovanými osobnostmi a to je také smysl.

Vy jste jako student pedagogické fakulty navštěvoval UPeCe?

Ano, choďval jsem tak jako bohoslovec a připravoval jsem studenty na křest. Takže sám jsem tam byl připravovaný na křest, pak jako bohoslovec jsem vedl katecheze a nyní jsem v UPeCe jako kaplan.

Setkávají se tam mladí z celého Slovenska. Vyráží některé vztahy a přátelství i po dokončení studií?

My se například jako společenství setkáváme doposud. Sice se setkáváme už jen 2x do roka, ale je to společenství, které se vytvořilo během studia na mé první vysoké škole. Setkáme se když má někdo svatbu nebo křest. Přišli, když jsem měl kněžské svěcení, primici. Takže hledáme takovéto příležitosti.

Jaké máte vlastně misijní určení?

Slovensko.

Když se zamyslíte, tak jaký vztah máte k UPeCe?

Pro mě UPeCe byla Galilea. Když Pán Ježíš vstal z mrtvých, tak vzkázal učedníkům,

že mají jít do Galilee, a tam se s ním setkají. Takže pro mne je UPeCe místo setkání se s Pánem. Já tam pracuji společně s P. Jankom Štefancom a myslím, že je to taková naše společná touha, aby UPeCe dávalo příležitost mladým, aby se mohli setkat se zmrtvýchvstalým Pánem. S Ježíšem, který je živý.

Služebně nejstaršího z bohoslovců jsem se zeptala na jeho zkušenosti s prací s dětmi a mládeží. Br. Juraj Cibula, SVD složil letos na podzim věčné sliby a přijal jáhenské svěcení. V červnu roku 2014 by měl být vysvěcen na kněze. V uplynulých dvou letech nebyl ve Společnosti Božího Slova vysvěcen žádný nový kněz.

Každý druhý čtvrtek v 17 hod bývají u nás (kostel v Misijním domě sv. Arnolda Janssena v Bratislavě-Petržalce) mše svaté pro děti. Chodí jich tak 15-35, po mši si ještě s dětmi něco zahrajeme. Snažíme se spolupracovat, tvoříme program, aby se do života farnosti zapojily i rodiny s dětmi a společně s námi tvořily společenství v Církvi. Děti jsou spokojené a rády chodí na mše svaté. Záleží na počasí jestli není velká zima, ale většinou se snaží zapojovat svoji přítomností, zpěvem nebo vytvoří nějaký obrázek.

Každou neděli odpoledne se schází mládež do 18 let, v úterý zase mládež nad 18 let. A v sobotu odpoledne se setkávají ministři.

Míval jsem setkání s mladými během těch let co jsem zde, bylo nás asi kolem deseti, jak kdy. Obsahem setkání bylo zamyšlení nad Božím Slovem, ale také setkání při hře. Setkáme se, něco si zahrajeme, povykládáme si o svých problémech, zážitcích, které jsme během týdne měli. Myslím, že mladým se to líbilo a rádi chodili. A já jsem si také odpočinul a odpoutal se od každodenních povinností. Člověk se tak uvolnil a odpočinul.

Na střední škole v Topoľčanoch jste měl možnost navštěvovat nějaké společenství mladých?

Nevím jestli tato možnost byla, já jsem žádné takovéto společenství nenavštěvoval, a když tak až později, až jsem začal pracovat. Předtím jsem se tak nějak stáhl bokem.

Vy jste organizoval i Misijní prázdniny pro děti, že?

Ano, to vycházelo z dětských mší svatých, které organizujeme zde ve farním společenství. Děti šly do jiného prostředí, člověka poznáme většinou hlouběji až v jiném

✠ K pravé chudobě ducha se dopracujeme duchovním bojem. Musíme bojovat proti zbytečné ctižádosti, touze po uznání, chvále a upřednostňování. ✠

prostředí, a tak i dítě to jinak vnímá a ukazuje co je v něm. Tvoří se tam pevnější kamarádství.

Nyní v září při skládání věčných slibů jste dostal i misijní určení, kam?

Misijní určení je Rumunsko, tak teda na východ.

Máme v Rumunsku dva misijní domy, jsou na východě Rumunska u Moldavy téměř u Černého moře.

Kolik umíte už slov rumunsky?

Asi čtyři.

Takže je před Vámi ještě hodně práce, i co se jazykové bariéry týče, tak my Vám popřejeme hodně Božího požehnání a věříme, že Bůh bude s Vámi na všech vašich cestách

Multumesc - to je děkuji po rumunsky.

Nejmladším v komunitě bohoslovců žijících v Bratislavě je Br. Juraj Petrovič, SVD, který letos na podzim složil své první dočasné sliby. Poprosím ho o krátké představení.

Narodil jsem se v Topolčanech, ale vyrůstal jsem v Nitře. Mám nyní 20 let, mám jednu mladší 14-ti letou sestru a jednoho o rok a půl staršího bratra. V Nitře jsem vystudoval gymnázium, rok jsem byl tady v Bratislavě na strojnické univerzitě. Tehdy jsem se rozhodl vstoupit do Společnosti Božího Slova. Absolvoval jsem postulát a noviciát Společnosti Božího Slova, v září jsem složil své první dočasné sliby a nyní prvním rokem studuji na Teologické fakultě Trnavské univerzity v Bratislavě.

Rok jste studoval v Bratislavě, bydlel jste v Mlynské dolině, kde se nachází UPeCe?

Ne, na druhé straně Bratislavy, směrem na Raču.

UPeCe jste navštěvoval?

Párkrát jsem tam byl, ono to bylo dost daleko, ale přesto jsem tam chtěl chodit.

Jak to tam na vás působilo, společenství, prostory...?

Spíše jsem tam chodil přes týden. Hodně kamarádů z Nitry, kteří šli studovat do Bratislavy se setkávalo v UPeCe. Když jsem tam přišel, tak jsem přišel mezi své známé. A jinak to bylo velmi povzbuzující, protože tam chodí lidé, moji vrstevníci, kteří berou víru vážně. Co se týče prostorů (velký sál a mnoho menších + pěkná kaplička) a vybavení, možná patří k těm jednodušším, ale jsou rozhodně útulné.

S verbisty jste se seznámil kde?

V Nitře, když jsem začal ve 4. třídě minis-

trovat, tak to bylo na Kalvárii v Nitře u verbistů.

Takže vlastně dlouholetý známý?

Ano.

Kdy jste začal uvažovat o tom, že byste mohl vstoupit k verbistům?

Taková vážná myšlenka, to bylo asi těsně před maturitou. Při rozhovoru s jednou paní učitelkou, kdy jsme se bavili nejen o škole. Potom jsem potřeboval nějakou dobu na zvážení a proto také ten rok studia na univerzitě (To studium nemělo být rozmar, neboť kdybych nevstoupil do Společnosti, určitě bych v něm rád pokračoval).

Co vás zaujalo na tomto společenství, co vás přitahuje na misiích?

Celkově jsem již dávneji začal vnímat to, že každý křesťan je misionář - misionářské povolání je takové přirozené, a proto jsem se také věnoval dětem ve farnosti. A nějak jsem to bral tak, že Pán Bůh mne sem povolává – tj. líbilo se mi tam.

Po roku noviciátu ve Vidinně jste přišel sem do komunity bohoslovců. Jak jste zapadl mezi ostatní a jak vám vyhovuje denní režim?

Tak, přijat mne přijali. Vždyť jsem se znal už několik let předtím, v podstatě se všemi. A co se týká režimu zpočátku mi vadilo brzké vstávání, ale nakonec, když má člověk program, tak vše nejlépe stihne. Za rok noviciátu jsem si na to zvykl.

Jaký je program v noviciátu?

Celkově je to rok na ztišení, vzdálení se od světa, aby člověk mohl přemýšlet o sobě a o Bohu. Co se týká programu, tak ráno je takové podobné jako zde (6.00 ranní chvilky a po nich osobní rozjímání, mše sv. 7.00 hod) a po ní snídaně, ale s tím, že se nespěchá do školy. Přes pracovní týden jsou nějaké přednášky s novicmistrem a ještě dalším knězem (místním panem farářem - též členem tamní komunity). S novicmistrem jsme měli přednášky o duchovním životě, rozebírali jsme to dost do hloubky. S tím, aby se mohl člověk zakořenit a rozpoznat jestli má povolání.

Větší část programu tvoří každý den (většinou kolem 8.30) čtení Svatého Písma alespoň 45 min. a před obědem 45 min. čtení duchovní literatury. Buď životopisů svatých nebo něco o modlitbě, popřípadě něco jiného. Zde na to není tolik času. Hlavně v zimě, kdy je méně práce venku, je ještě odpoledne rezervováno pro osobní studium v již vzpomínaných tématech nebo na osobní modlitbu. Jinak jsme se společně s kněžimi věnovali práci na malém statku a nemalé zahradě

(hospodářská a okrasná), údržbě budovy a zbytku areálu a kromě toho jsme měli na starost farní sbor a aktivity pro děti a mládež.

Samozřejmě, novicmistrovou úlohou je také pomáhat prostřednictvím duchovního vedení, které je vždy ochoten poskytnout, podobně jako i stálý zpovědník.

Vy jste v noviciátu začínali dva, ten druhý odešel?

Přes prázdniny se rozhodl, že nebude pokračovat. Takové bylo jeho rozhodnutí.

Zde v Misijním domě a v kostele při něm, se již věnujete dětem a mladým ve farnosti?

Ano. Začátkem školního roku jsme si rozdělovali služby. Věnujeme se dětem, mládeži, starším i nejstarším. Já jsem se zapojil do mší svatých a setkání pro děti.

Navštěvujete někdy UPeCe?

Většinou spíše příležitostně, na Veni Sancte a Te Deum. Ale někteří spolubratři (např. Tomáš Gerbec), kteří to stíhají, mají tam na starosti skupinku na katechezi.

Připravila Ingrid Petřeková

U nás na celém území České republiky působí Vysokoškolské katolické hnutí České republiky (VKH ČR), občanské sdružení, které vzniklo v roce 2002.

„Vysokoškolské katolické hnutí je především společenství, kde lidé mohou spolu studovat, bavit se a modlit. Je to prostor pro růst, vzdělání i vztahy. Je otevřené pro všechny, kteří mají zájem sdílet svůj život s ostatními podobného smýšlení.“

P. Josef Stuchlý

SJ vysokoškolský kaplan

Vizí je vysoká škola prožitá v tvůrčím prostředí mladých křesťanů, která dává příležitost k osobnímu a duchovnímu rozvoji, vzdělávání a poskytuje prostor pro sdílení, zábalvu, zážitky i vztahy.

Cílem je vytvořit společenství, ve kterém se budeme doprovázet na cestě životem s Bohem. Prostředkem k tomu je připravit co možná nejkvalitnější program, také proto mezi sebou jednotlivá města spolupracují v rámci VKH ČR.

Dnes se ve větších městech setkáte se společenstvími studentů, která nabízí různorodý program. V menších městech existují společenství, jejichž činnost leží spíše na aktivitě vlastních členů.

převzato a upraveno

zdroj www.vkchr.cz

☞ Bud'te přísní tam, kde je to třeba, ale nikdy nikoho neurážíte. Přísnost se odpustí, ale urážka těžce. ☞

Z pastorační praxe v Mexiku

Br. Michal Vrták, SVD si druhým rokem vykonává pastorační praxi v Mexiku. Přinášíme upravený úryvek z jeho dopisu. (INW)

Čím déle jsem ve farnosti, tím více se na sebe týdny podobají a čas letí rychleji. Postupně jsem se začal více zapojovat ve farním kostele do liturgie a vyjíždět do komunit, kde vykonávám věci běžné pro pastoračního asistenta: slavnosti, poděkování za XY let života, setkání s ministranty/ministrantkami a pohřby.

Mimo služby v komunitách se kněží této diecéze povinně setkávají jednou měsíčně na rekolekcích a jednou měsíčně s laiky, aby společně pracovali na evangelizaci. Celkově se zde organizace farností liší od toho co známe doma. Kněží nemají plat, a když chtějí poplatit účty, tak si musí na sebe vydělat. Určité procento se odevzdává bis-

kupovi, a tak všechny bločky z nákupů je potřeba schovávat a každý měsíc je zaneseno na biskupský úřad do Tuly. Tula je dost škaredé město a jediné co stojí za návštěvu je katedrála. Ale cestovat tam jen kvůli tomu bych nikomu nedoporučoval.

V říjnu jsem byl pár dní sám na faře. Nechali mi zde auto („bočo“ – VW brouk), tak jsem si zašel do Actopan na internet. Při brzdění vydávalo podivné zvuky, a tak jsem místo do internetové kavárny zašel za jednou známou, co má autodílnu, aby se na něj podívali. Hmm, když mi řekli co s ním je, tak jsem nevěřil vlastním ušima. „Bočo“ měl úplně sedřené brzdové destičky, a když myslím úplně, tak myslím úplně. To znamená, že po nich nebylo ani vidu ani slechu.

Když se kněží vrátili, tak jsme připravovali mši pro nemocné v sousední komunitě. To bylo něco úplně jiného. Mnoho lidí,

mnoho křiku, mnoho jídla a velmi zajímavé kázání. Mše i společně s předcházejícím programem a jídlem po ní trvala zhruba 6 hodin. Po takovémto dni přišel úplně klidný a tichý den, až jsem měl pocit, že jsem se probudil na jiné planetě.

Na můj svátek jsme jeli na nedělní mši do Dexta. Opravdu vyjimečná mše. Nevím, co pater kázal, ale vím, že domácí vyhráli. Že tomu nerozumíte? To proto, že neznáte kostel v Dexte. Má 3 prosklené stěny, takže vidíte krásné siluety hor v dálce a o něco níže fotbalové hřiště. Právě probíhal fotbalový zápas a z mého místa za oltářem jsem se cítil jako ve VIP lóži na stadionu. Bylo zajímavé, jak se na posledních 10 minut mše (po skončení zápasu) naplnil kostel. Pomalu ani psi, kteří přišli na mši jako první, neměli kde ležet...

*Zůstávám v modlitbách
Michal, SVD*

Finále biblické soutěže v Praze

Do celostátního finále se proboujvalo 8 soutěžících dětí, do Prahy jeli nakonec 4 - Jindřiška Jochcová, Monika Orságová, Jan Havel a Jan Koňářík.

Letos se soutěžilo ve znalostech knih Písma sv.: Deuteronomium, Píseň písní, Evangelia, 1. list Korintským.

Kromě soutěže jsme stihli také návštěvu Pražského hradu a katedrály sv. Víta, nakoukli jsme do Národního divadla a po mši svaté na Strahově jsme měli unikátní možnost zahrát si na tamní varhany, které se po generální opravě řadí k těm nejlepším v republice.

Za všechny zúčastněné děkuji P. Markovi za jeho podporu a pomoc při organizaci.

Martina Havlová ml.

Na Biblické soutěži v Praze se mi asi nejvíc líbilo to, jak jsme zašli do Valašské hospůdky a dali si čaj.

Soutěž už byla o něco horší a hlavně byla těžší než loni. Nuž, co se dá dělat. Šprtal jsem se poctivě, jen co je pravda, ale neptejte se, jakým způsobem... Naštěstí jsem neskončil jako poslední, ale taky ne jako první. Pěkný byl také zážitek z večerní výpravy do Národního divadla, které bylo otevřeno při celostátní akci NOC DIVADEL.

Jan Havel

Vyjeli jsme ráno v sobotu ráno v 5 hodin. Všichni byli v polospánku, takže cesta do Vsetína na rychlík proběhla velice tiše.

V rychlíku jsme se věnovali učení do školy a přípravě na soutěž. Když jsme přijeli na Hlavní nádraží, bylo 11 hodin. Šli jsme příjemnou procházkou přes Karlův most na Hradčany, kde jsme se ubytovali.

Večerní sborem zpívanou mši na Strahově jsme zakončili prohlídkou kůru a varhan, na které jsme si mohli také zahrát. A to byl pro mě ten největší zážitek.

Nedělní soutěž byla obtížná, otázek bylo mnoho a mnohé z nich byly velmi velmi zálučné. Na příští rok se tedy budu chystat co nejdříve.

Jan Koňářík

V sobotu 16. 11. 2013 jsme dorazili v jedenáct hodin do Prahy. V Praze se mi líbilo. Prošli jsme si chrám sv. Víta.

Večer jsme šli do kostela na Strahov, kde jsme si zahráli i na varhany. Na varhanách byly čtyři manuály. Po mši jsme šli do hotelu. Ulehla jsem a spala. Ostatní ještě nespali, protože šli do divadla a vrátili se pozdě.

Ráno jsme vyklidili pokoj, kde jsme spali a šli na Biblickou soutěž.

Na Biblické soutěži se mi to líbilo méně, protože nás tam nikdo nezdravil kromě jednoho malého chlapečka. Otázky byly těžší než v 1. kole. Po Biblické soutěži jsme jeli zpět do Vsetína a potom jsme přestoupili na vlak do Karolinky.

Jindřiška Jochcová

Biblická soutěž v Karolince

Ve čtvrtek 14. listopadu 2013 se v areálu kostela Panny Marie Karmelské v Karolince uskutečnila jako každoročně Biblická soutěž při příležitosti MEZINÁRODNÍHO DNE BIBLE.

Zúčastnili se soutěžící z Halenkova, Nového Hrozenkova a Karolinky.

Děkuji všem, kteří se podíleli na organizaci a také P. Markovi za krásné ceny pro soutěžící.

Martina Havlová ml.

Dorazil Halenkov a Hrozenkov a samozřejmě Karolinka.

Losovali jsme lístečky, na kterých byly napsány příběhy z Bible. Každý příběh jsme museli zahrát pantomimou. Potom jsme se přemístili do místnosti pod věž, kde jsme vyplňovali listy a potom bylo vyhodnocení.

Pak jsme šli na mši, kde jsme zpívali, avšak kvůli mým namoženým hlasívkám jsem zpívala poněkud falešně.

Po mši paní učitelka z Halenkova poděkovala panu faráři a paní učitelce Havlové za přípravu soutěže a za hezké ceny.

Marta Jochcová

☞ Když musíme říci něco nepříjemného, buďme při tom velmi opatrní. Je to jako s ranou. Když se jí dotkneme, zabolí. Podobně je to i tehdy, když se dotkneme chyby bližního. ☞

Zprávy z Charity

Tříkrálová sbírka 2014

Rádi bychom seznámili příznivce Charity a charitního díla se záměrem využití Tříkrálové sbírky na rok 2014. Výtěžek nadcházející sbírky chceme využít hlavně na udržení provozu Denního stacionáře pro seniory. Řada seniorů i rodinných příslušníků denní stacionář potřebují ať už z důvodu osamělosti, z důvodu zajištění pocitu bezpečí, z důvodu odlehčení pečujícími rodinám nebo zajištění kontaktu se společenským prostředím.

Dalším záměrem zůstává, tak jako již řadu let, pomoc těm, kteří se ocitnou v nenadálé kritické situaci a budou potřebovat pomoc. V loňském roce jsme takto pomohli překlenout těžké období ve třech rodinách.

Také bychom tímto chtěli vyjádřit velký dík jak dárcům, tak i všem koledníkům, dobrovolníkům a místním asistentkám, bez nichž by se tato sbírka neuskutečnila.

Termín konání Tříkrálové sbírky: 10. – 12. ledna 2014.

Jana Valentová
koordinátor Tříkrálové sbírky

Až se nás zima zeptá

V našich zeměpisných šířkách se střídají roční období. Máme dny příjemného tepla a horka, ale delší část roku je deštivo, zima a bývají i týdny ukrutných mrazů. Proto vždycky bylo, je a asi i bude potřeba se na zimní období připravovat. Ze svých domovů na to byli zvyklí i naši „staříčci“. Proto se v „Domečku“ snažíme v těchto zvycích pokračovat.

V létě jsme nasušili bylinky, a teď na podzim jsme se pustili do zpracovávání „přebýtků“ ze zahrádek našich kolegů. Vždycky se u toho shromáždí skoro všichni obyvatelé, dámská část pracuje a pánská, jak jinak, většinou radí.

Rukama našich „babiček“ tak prošly například okurky, zpracovaly téměř plnou bedničku jablek a letos došlo i na trnky. Nejvíce práce jim ale asi dalo pokrátit dvě obří dýně. Ta větší měla v průměru víc jak půl metru. Ale poradily si s ní a práce jim šla pěkně od ruky.

Takže až se nás zima zeptá, co jsme dělali v létě?

Marie Surá
vedoucí Domu pokojného stáří

Bratislavský jarmark

Když otec Marek vyhlásil, že se uskuteční v Bratislavě jarmark, jehož výtěžek bude věnován na opravu našeho kostela, nikdo nepředpokládal, že bude darováno takové množství výrobků.

Napeklo se množství cukroví, vdolečků, frgálů, byly darovány klobásy, med, česnek a jiné pochutiny včetně množství rukodělných výrobků. Na jarmarku farnost reprezentoval folklorní pěvecký soubor Hafera z Nového hrozenkova, cimbálová muzika Kotula a tanečníci. Protože jsme chtěli, aby se účinkující věnovali účelu pro který byli vysláni, rozhodli jsme se, že pojedeme v předstihu autem a budeme pomáhat při přípravě v misijním domě a prodávat.

Otec Marek sloužil mše svaté a soubor Hafera doprovázel druhou mši svatou. Po ukončení bohoslužeb lidé procházeli a vybírali si z našich výrobků. Při tom hrála cimbálová muzika, zpívaly Hafery a tančili tanečníci.

Produkty ze stolů rychle mizely a nám se plnily pokladny. Nálada byla výborná a brzy se prostor proměnil v taneční parket. Nezapomněli jsme ani na tradiční valašskou pohostinnost a přítomným byly nabízeny k ochutnání frgály a vdolečky. Vše bylo dokumentováno našim fotografem. Po ukončení jarmarku byl pro nás připraven oběd.

Domů jsme se vraceli s pocitem, že jsme udělali něco pro dobrou věc, důstojně reprezentovali naši farnost i otce Marka, který se těší v Bratislavě velké oblibě. Měli jsme možnost prožít nádherný den, na který budeme dlouho vzpomínat.

Upřímně Pan Bůh zaplať patří Otcí Markovi za přípravu, všem dárcům i účinkujícím, zvláště však všem v misijním domě sv. Arnolda Jansseny v Bratislavě, že nám tuto akci umožnili uskutečnit, ale také všem z Bratislavy, kteří nás tak štědrě obdarovali.

účastníci doprovodného auta

Základní umělecká škola

Karolinka vás zve na:

Vánoční koncert

neděle 15. prosince v 16 hodin, sál ZUŠ

Živý Betlém

pátek 20. prosince v 16.15 hodin
před MÚ Karolinka

Svatost křtu přijali a novými farníky se stali

22. září - Ondřej Vladimír Balint, Kryštof Pavlica, Lukáš Čajka a Eliška Františka Ráčková

29. září - Daniel Josef Dvořák a Jindřich Filip

20. října - Martin Frydrych, Michal Pastulka, Nikol Mazáčová, Adam Růžička, Kateřina Zajícová, Jonáš Slovák, Eliška Mašková a Aneta Dimitrová

27. října - Evelína Khazalová
17. listopadu - Kateřina Provázková, Josef Provázek, Anna Provázková a David Podešva

1. prosince - Štěpán Zbránek

Svatost manželství uzavřeli

28. září v Novém Hrozenkově
Petr Valíček z Nového Hrozenkova
Petra Zbranková z Nového Hrozenkova

19. října v Novém Hrozenkově
Jan Šťastný z Huslenek

Monika Václavíková z Huslenek

23. listopadu v Karolince
Martin Vašek z Rožnova pod Radhoštěm
Darina Lörincová z Považské Bystrice

Do věčnosti nás předešli

v měsíci září

Lubomír Dvořák (1929) z N. Hrozenkova

v měsíci říjnu

Karel Orság (1930) z Karolinky
Jan Andryšek (1948) z N. Hrozenkova
Jan Pavlica (1942) z Nového Hrozenkova

Pozvánka pro děti

Od 3. října začal Orel opět pravidelně cvičit každý čtvrtek v tělocvičně základní školy v Novém Hrozenkově. Začínáme vždy od 16:45 hodin a cvičení trvá přibližně do 18:15 hodin. Program cvičení bývá různý podle toho, kolik se sejde dětí a jakého věku. Dříve než si začneme hrát, bývá krátká modlitba a pohádkový příběh na zamýšlení, pak následuje rozcvička a různé hry. Například vybíjená, florbal, soutěže a další různá cvičení na náradí, vše podle daného plánu vedoucích, kterými jsou Marie Boháčová, Danka a Pavel Ohryzkovi.

Zveme tímto zájemce z řad dětí k využití volného času s námi.

Za Orel Nový Hrozenkov P. Ohryzek

☞ Zapomeňte na nepřijemnosti, které jste zakusili v poslední době. V Božích rukách byly jen nástrojem pro vaše zdokonalení a to bylo pro vás to nejlepší. ☛

Svatost smíření před Vánoci

Ke svátosti bude možno přistoupit v sobotu 14. prosince 2014:

- v Novém Hrozenkově od 16 do 18 hodin
- v Karolince od 14 do 16 hodin.

Prosíme vás abyste využili toho, že bude ve farnosti k dispozici více kněží.

Kostel během Vánoc otevřen

Již se stalo tradicí, že farní kostel je během vánočních svátků otevřen. Prosím vás opět o pomoc při hlídání kostela, na tuto cennou službu se budeme opět zapisovat. Předem vám děkuji za pomoc.

Zpívání u jesliček

Děti ze Scholičky Nový Hrozenkov vás zvou 26. prosince 2013 v 16 hod. do farního kostela na pásmo koled.

Vánoční koncert

Na „Vánoční koncert“ do farního kostela v Novém Hrozenkově nás v neděli 5. ledna 2014 v 16 hodin zvou smíšený soubor Hafe-
ra z Nového Hrozenkova a ženský pěvecký sbor z Otrokovic.

Tříkrálová sbírka

Opět po roce Vás ve dnech od pátku 10. do neděle 13. ledna 2014 ve vašich domovech navštíví koledníci s pokladničkou a s přáním do nového roku. Přivítejte je prosím s vřelostí a láskou. Požehnání koledníků bude při mši svaté v Novém Hrozenkově ve středu 8. ledna 2014 a v Karolince ve čtvrtek 9. ledna 2014.

Farní ples

Na další již 7. ročník farního plesu se můžeme těšit v sobotu 3. května 2014.

První svaté přijímání

Slavnost je naplánována v Novém Hrozenkově na neděli 18. května 2014 na 9.15 hod a v Karolince 1. června na 11 hod.

Poutní slavnosti

Poutní slavnosti v naší farnosti se budou slavit ve farním kostele sv. Jana Křtitele v N. Hrozenkově v neděli 22. června 2014 a ve filiálním kostele Panny Marie Karmelské v Karolince 13. července 2014.

Farní pout'

Tentokrát vyrazíme na pout' směrem na jihovýchod. Na Slovensku navštívíme Šaštín, Bratislavu a další místa. V Maďarsku se hlavně věnujeme Ostřihomi, kde navštívíme mimo jiné svvětověznámou baziliku, která byla postavena podle Baziliky sv. Petra v Římě. Předběžný termín pouti je stanoven od pátku 15. srpna do neděle 17. srpna 2014.

Setkání lidí dobré vůle

8. Setkání lidí dobré vůle na hřebeni Jarovníků se uskuteční v sobotu 5. července.

Křty a příprava rodičů na křest dítěte

O křest mají právo žádat rodiče, kteří bydlí na území naší farnosti, tedy buď v Karolince nebo v Novém Hrozenkově. Rodiče, kteří nemají pobyt na území farnosti musí mít ke křtu vždy i souhlas kněze ze své farnosti kde bydlí. Křty budou probíhat buď 2. nebo 3. neděle v měsíci. Prosíme rodiče, aby se ke křtu přihlašovali vždy alespoň 2 – 3 týdny předem. Na přípravě se domluvíme osobně.

Příprava snoubenců

Tak jako v loňském roce, i v tomto roce budou probíhat přípravy snoubenců společně. Proto vás prosím, abyste se ke sňatku přihlásili alespoň 3 měsíce předem a vybrali si termín přípravy, který vám vyhovuje. Pro rok 2014 jsou stanoveny termíny 1. - 2. února, 8.-9. března, 10. - 11. května a 30. - 31. srpna. Prosím, abyste si na tyto dny neplánovali žádné jiné akce, protože příprava probíhá celou sobotu a v neděli odpoleďne a podmínkou je účast obou snoubenců. Děkuji vám za pochopení.

Svatosti v roce 2014

V loňském roce 2013 přijalo svátost křtu 57 dětí, k prvnímu svatému přijímání přistoupilo v Novém Hrozenkově 23 dětí a v Karolince 5 dětí, svátost manželství si udělilo 13 párů a na věčnost jsme odprovdili celkem 28 famíků. (vše k 8. prosinci 2013).

Další číslo Farního zpravodaje vyjde v době postní v měsíci březnu.

P. Marek Poláčik, SVD
správce farnosti

Pořad bohoslužeb Vánoce 2013**Nový Hrozenkov**

Úterý - 24. prosince 2013 - Štědrý den

mše svatá 23.00 hod

kostel otevřen 10-16 hod

Středa - 25. prosince 2013

Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční

mše svatá 9.15 hod

mše svatá - dětská 11 hod

kostel otevřen 14-19 hod

Čtvrtek - 26. prosince 2013 - sv. Štěpána

mše svatá 9.15 hod

mše svatá - dětská 11 hod

kostel otevřen 14-19 hod

Pátek - 27. prosince 2013

ve farnosti nebude sloužena mše svatá

Sobota - 28. prosince 2013

mše svatá 18.00 hod

Neděle - 29. prosince 2013

Svátek Svaté rodiny

mše svatá 9.15 hod

mše svatá - dětská 11 hod

kostel otevřen 14-19 hod

Úterý - 31. prosince 2013 - sv. Silvestra

mše svatá 18.00 hod

mše svatá na poděkování za uplynulý rok

kostel otevřen od 23.30 hod + požehnání

Středa - 1. ledna 2014

Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše svatá 9.15 hod

mše svatá - dětská 11 hod

kostel otevřen 14-19 hod

Karolinka

Úterý - 24. prosince 2013 - Štědrý den

mše svatá 21 hod

Středa - 25. prosince 2013

Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční

mše svatá 7.30 hod

Čtvrtek - 26. prosince 2013 - sv. Štěpána

mše svatá 7.30 hod

Neděle - 29. prosince 2013

Svátek Svaté rodiny

mše svatá 7.30 hod

Pondělí - 30. prosince 2013

mše svatá 18.00 hod

Úterý - 31. prosince 2013 - sv. Silvestra

mše svatá 16.00 hod

mše svatá na poděkování za uplynulý rok

Úterý - 1. ledna 2014

Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše svatá 7.30 hod